

אמר לו, כף הוא, והכל אמת. כל סוד במקומו, מה שאני אמרתי ומה שאתה אמרת. אבל זה שבוצע את הלחם מיהו?

אמר לו, זקן, אתה בדמותו, וזה שם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וזה אדם של המרכבה העליונה שהפנים שלו יהוה. ומשום זה ו' לחם, שהן ה' ה'. ושעור שקבעו פזית וכביצה, הרי נתבאר פזית באיזה שם משערים, שהרי בארו חכמים שאין עושים מצוות חבילות, אף פאן לא נותנים שני שעורים באות י', להיות פזית וכביצה. אלא שתי אלפא ביתות הן, יש י' עליונה, ויש י' קטנה. י' מן יהוה - עליונה. י' מן אדני - קטנה. ואלו השתים, אחת בפזית ואחת בכביצה, בסוד זה השלוב יאהדונהי. בא הזקן ונשק לו.

בין כף קם המנורה הקדושה, פתח ואמר, ודאי פעת מתחברים (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו. שמחו החברים ואמרו, אשריו מי שזוכה לאכל מהלחם הזה שנאמר בו (משלי ט) לכו לחמו בלחמי, ואשרי הנפש שנאמר בה (ויקרא כב) מלחם אביה תאכל. (שם) וכל זר לא יאכל בו. שהקדוש ברוך הוא בו נאמר, (מלאכי ב) הלא אב אחד לכלנו. והנפש שעוסקת בתורה - מלחם אביה תאכל.

ומי גרם לה שאוכלת מלחם אביה? משום שחזרה בתשובה ונאחזת (ומתחדשת) פנעוריה. זהו שכתוב (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה פנעוריה, כמו (איוב א) [ו]ישוב לימי עלומי. כמו האילן שקצצו אותו ומתחדש בשרשיו. וזהו סוד של מי שמת בלי זרע.

ועוד יש סוד אחר, שלבסוף יבוא בגלגול ויתחדש פמזמן קדמון. וזהו אלמנה וגרושה, שהתגרשה מגן עדן, ומשום זה נקראת גרושה, כמו (בראשית א) ויגרש את האדם. ומה גרם לה? משום שזרע אין לה, שמת בלא בנים. ושבה אל בית אביה פנעוריה, ששבה בעולם הזה באותו נער בן

וכלא קשוט. כל רזא באתריה, מה דאנא אמרית, ומה דאת אמרת. אבל ההוא דפליג נהמא מאן הוא.

אמר ליה, סבא אנת בדיוקניה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא אדם דמרכבתא עלאה, דאנפין דיליה יהוה. ובגין דא, ו' לחם, דאינון ה' ה'. ושיעורא דאוקמוה פזית וכביצה, הא אתמר פזית באן שמה משערין, דהא אוקמוה רבנן דאין עושין מצוות חבילות, אוף הכי, לא יתבינו תרין שיעורין באת י', למתווי פזית וכביצה. אלא תרי אלפא ביתות אינון, אית י' עלאה, ואית י' זעירא, י' מן יהוה, עלאה. י' מן אדני, זעירא. ואלין תרין, חד בפזית, וחד בכביצה, ברזא דא יאהדונהי. אתא סבא ונשיק ליה.

אדהכי קם בוצינא קדישא, פתח ואמר, ודאי כען מתחברין (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו, חדו חברייא ואמרו, זכאה הוא מאן דזכי למיכל מהאי נהמא, דאתמר ביה (משלי ט) לכו לחמו בלחמי. וזכאה נפשא, דאתמר בה (ויקרא כב) מלחם אביה תאכל. (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל בו. דקודשא בריך הוא ביה אתמר, (מלאכי ב) הלא אב אחד לכלנו. ונפשא דאתעסקת באורייתא, מלחם אביה תאכל.

ומאן גרים לה דאכלת מלחם אביה. בגין דתבת בתיובתא (דף רמ"ה ע"א) ואתאחדת (נ"א ואתחדת) פנעוריה. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה פנעוריה, פגון (איוב לג) [ו]ישוב לימי עלומי. פגוונא דאילנא דקציצו ליה, ואתחדש בשרשוי. והאי איהו רזא, דמאן דמית בלא זרע.

ועוד אית רזא אחרא, דלבתר ייתי בגלגולא, ויתחדש פמלקדמין. והיינו אלמנה וגרושה, דאתתרכת מגנתא דעדן, ובגין דא אתקריאת גרושה, פגון (בראשית

ועוד יש סוד אחר, שלבסוף יבוא בגלגול ויתחדש פמזמן קדמון. וזהו אלמנה וגרושה, שהתגרשה מגן עדן, ומשום זה נקראת גרושה, כמו (בראשית א) ויגרש את האדם. ומה גרם לה? משום שזרע אין לה, שמת בלא בנים. ושבה אל בית אביה פנעוריה, ששבה בעולם הזה באותו נער בן

היָבֵם, וְזָהוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ
כְּנִעוּרֶיהָ. וּלְבִסּוּף שְׁזָכְתָּה לְזֹרַע
- מִלְחָם אָבִיהָ תֹאכַל. וְכָל זֶר לֹא
יֹאכַל בּוֹ וְגו'. (דברים כה) לֹא תִהְיֶה
אִשֶּׁת הַמֵּת הַחוּצָה - לְאִישׁ זֶר.

אָמַר הַרְעוּהָ הַנְּאֻמָּן, הַלֵּל
וְשִׁמְאִי, שְׁאַתֶּם אֶחָד מֵצַד
הַרְחָמִים וְאֶחָד מֵצַד הַדִּין, שֶׁהֵם
חֹסֵד וּגְבוּרָה, מְדַרְגּוֹת שֶׁל
אֲבָרָהִם וַיִּצְחָקוּ. וְאַתֶּם מֵהַגּוֹעַ
שֶׁלָּהֶם, הָאֶסְפּוּ לְכַאֵן אַתֶּם
וְשִׁמוּנִים תִּלְמִידִים שֶׁהֵיוּ לוֹ
לְהַלֵּל, וְאַף כִּף תִּלְמִידֵי בֵּית
שִׁמְאִי, לְסֻעוּדַת הַמֶּלֶךְ.

הָרִי בְּאַרְתֶּם, אַתֶּם וְהַחֲבָרִים
שְׁעַמְכֶם, בְּעֲלֵי הוֹרְאוֹת,
שֶׁבְּאַרְתֶּם אֵין הַבוֹצֵעַ רִשְׁאֵי לְאָכַל
עַד שְׁיַעֲנוּ אָמֵן בְּעֲלֵי הַסֻּעוּדָה,
וְאֵין בְּעֲלֵי הַסֻּעוּדָה רִשְׁאִים לְאָכַל
עַד שְׁיֹאכַל הַבוֹצֵעַ. וְדָאֵי כַּאֲשֶׁר
בוֹצֵעַ בְּעַל הַבֵּית, וּבוֹצֵעַ לְאוֹתָם
בְּעֲלֵי הַסֻּעוּדָה, לֹא לְכֹל מִשְׁעַר
שְׁעוֹר אֶחָד, שְׁאֵין דֶּרֶךְ אֵלּוֹ
הַבוֹצֵעִים לְבַצֵּעַ בְּשׁוּהָ,
שֶׁלְּפַעֲמִים נוֹתֵן לָזֶה כְּבִיצָה, וְלָזֶה
כְּבִיצָה.

וְכַאֲשֶׁר עֹנִים אָמֵן עַל בְּצִיעָה זוֹ,
קִדְּם שְׁיֹאכַל בְּעַל הַבֵּית, מְחַבְּרִים
שְׁנֵי שְׁעוּרִים כְּאֶחָד בְּכִזִּית
וְכְּבִיצָה, שְׁלוֹב יְאֵהוּדוֹנְהָ - אָמֵן
זֶה אֵינוֹ עַל הָאֲכִילָה, אֲלֵא עַל
הַבְּצִיעָה. לְאַחַר שְׁאֵלוֹ הַשְּׁעוּרִים
מִצְטַרְפִּים בְּאָמֵן, יֹאכַל בְּעַל
הַבֵּית. וְזָהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) אֲרִיתִי
מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם
דְּבָשִׁי. וְאַחַר כֵּךְ - אֲכָלוּ רַעִים
שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוּדִים. אֲכָלוּ רַעִים -
בְּעֲלֵי הַסֻּעוּדָה. שְׁיֵהִיו הַפְּנִים
בְּדַמּוֹת אֲבוֹתֶם.

הָרִי כַּאֵן לְחֵם בְּשִׁמְיָי כְּפָרוֹת,
וְשְׁעוּרוֹ - כְּבִיצָה וְכְּבִיצָה. מֵהוּ לְחֵם
הַפְּנִים שֶׁל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ? אֲלֵא
זֶה פְּרָשׁוֹהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פְּנִים. וּמֵהֵן? אֲלֵא הֵן אַרְבַּע פְּנִים שֶׁל אֲרִיָּה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוֹר,
אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (בְּמִדְבָר ו) יְבָרְכֶךָ יְהוָה. יְאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאֲדָם. וּמֵאֵן גְּרִים לָהּ. בְּגִין דְּזָרַע אֵין לָהּ,
דְּמִית בְּלֹא כְּנִין. וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנִעוּרֶיהָ, דְּתַבַּת
בְּהָאֵי עֲלָמָא כְּהָהוּא נַעַר בֶּן יָבֵם, וְהֵינּוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית
אָבִיהָ כְּנִעוּרֶיהָ. וּלְבַתֵּר דְּזָכַת לְזֹרַע מִלְחָם אָבִיהָ תֹאכַל.
וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל בּוֹ וְגו'. (דברים כה) לֹא תִהְיֶה אִשֶּׁת הַמֵּת
הַחוּצָה, לְאִישׁ זֶר.

אָמַר רַעֲיָא מְהֵימְנָא, הַלֵּל וְשִׁמְאִי, דְּאֵתוֹן, חַד מְסֻטְרָא
דְּרַחֲמִי, וְחַד מְסֻטְרָא דְּדִינָא, דְּאֵינוֹן חֹסֵד וּגְבוּרָה,
דְּרַגִּין דְּאֲבָרָהֶם וַיִּצְחָקוּ. וְאַתּוֹן מַגְזַעֲיִיהוּ, אֲתַכְּנָשׁוּ הַכָּא,
אַתּוֹן וְתַמְנִין תִּלְמִידִים דְּהוּוּ לִיהּ לְהַלֵּל. וְאוּף הַכִּי תִלְמִידֵי
בֵּית שִׁמְאִי, לְסֻעוּדַת דְּמִלְכָא.

הָא אֹקְמַתּוֹן, אַתּוֹן וְחַבְרֵיָא דְּעַמְכוֹן, מְאָרִי דְּהוֹרְאוֹת,
דְּאֹקְמַתּוֹן, אֵין הַבוֹצֵעַ רִשְׁאֵי לְמִיכַל, עַד שְׁיַעֲנוּ אָמֵן
מְאָרִי סֻעוּדַתָּא, וְלִית מְאָרִי סֻעוּדַתָּא רִשְׁאֵין לְמִיכַל, עַד
שְׁיֹאכַל הַבוֹצֵעַ. וְדָאֵי כַּד בְּצַע בְּעַל הַבֵּית, וּבְצַע לְאֵינוֹן
מְאָרִי סֻעוּדַתָּא, לָאו לְכַלְהוֹ מִשְׁעַר שְׁעוּרָא חֲדָא, דְּלָאו
אוֹרַח אֵלִין בוֹצֵעִין, לְבַצוּעַ בְּשׁוּהָ, דְּלִזְמִינִין יְהִיב לְדָא
כְּבִיצָה, וְלְדָא כְּזִית.

וְכַד עֹנִין אָמֵן עַל הָאֵי בְּצִיעָא, קִדְּם דְּיִיכוֹל בְּעַל הַבֵּית,
מְחַבְּרִין תְּרִין שְׁיַעוּרִין כְּחֲדָא, כְּכִזִּית וְכְּבִיצָה,
יְאֵהוּדוֹנְהָ, אָמֵן, דָּא לָאו אִיהוּ עַל הָאֲכִילָה, אֲלֵא עַל
הַבְּצִיעָה, לְבַתֵּר דְּאֵינוֹן שְׁיַעוּרִין מִצְטַרְפִּין בְּאָמֵן, יִיכוֹל
בְּעַל הַבֵּית. וְהֵינּוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי
אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי, וּלְבַתֵּר אֲכָלוּ רַעִים שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ
דוּדִים. אֲכָלוּ רַעִים, מְאָרִי סֻעוּדַתָּא. דִּיהוּן בְּנִין בְּדִיוקְנָא
דְּאֲבוּהוֹן.

הָא הַכָּא לְחֵם בְּשִׁמְיָי כְּפָרוֹת, וְשְׁיַעוּרוֹ וְכְּבִיצָה. מְאִי
נִיהוּ לְחֵם הַפְּנִים דְּפִתּוּרָא דְּמִלְכָא. אֲלֵא הָא אֹקְמוּהָ,
דְּאִית לִיהּ תְּרִיסָר אַנְפִּין. וּמְאִי נִיהוּ. אֲלֵא אֵינוֹן אַרְבַּע
אַנְפֵי אֲרִיָּה. אַרְבַּע אַנְפֵי שׁוֹר. אַרְבַּע אַנְפֵי נֶשֶׁר. וְאֵינוֹן
(בְּמִדְבָר ו) יְבָרְכֶךָ יְהוָה. יְאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

זֶה פְּרָשׁוֹהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פְּנִים. וּמֵהֵן? אֲלֵא הֵן אַרְבַּע פְּנִים שֶׁל אֲרִיָּה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוֹר,
אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (בְּמִדְבָר ו) יְבָרְכֶךָ יְהוָה. יְאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.